

1. Com vas començar a jugar als escacs?

La meva mare em va ensenyar a moure les peces. Després en vaig anar aprenent al cafè Ros, que era el lloc típic on es reunia la gent del poble. Però no em vaig federar fins després del servei militar. No saben els joves d'avui en dia la sort que tenen, sobre tot en Clubs com el vostre Gerunda que els hi doneu tot mastegat. A la meva època els jugadors érem (gairebé tots) autodidactes.

2. En quins clubs has jugat?

Al Tordera primer i més endavant al Girona (que després es va fusionar amb el Salt) del estimat president Enric Tauler, a qui li vull agrair públicament l'oportunitat que em va donar, doncs és allà on vaig poder millorar molt el meu joc. Finalment en Rafel Angelats em va dir per tornar al Tordera i és quan va començar l'època dels meus fills (que ràpid passa el temps).

3. De quin torneig guardes més bon record?

Sens dubte del desaparegut open de Girona que es jugava els divendres nit al Casino del carrer Albareda. Quin ambient nois (d'època!). L'Arbussà preparant els taulers (no tenia desperdici)

4. A quines "cites escaquistes" no falles mai?

Actualment la meva afició al senderisme fa que pràcticament no jugui res. Únicament el Campionat de Catalunya per equips i el clàssic de la Festa Major de Sant Pol de Mar.

5. Digues el nom d'un jugador i una obertura?

Evidentment Bobby Fischer i la variant Najdorf de la Defensa Siciliana. El primer apoteòsic, únic! I la segona un misteri totalment indesxifrable, única! Els dos van de la mà.

6. Quin aspecte del joc disfrutes més?

Ah! Les combinacions, com més llargues millor. Llàstima que molts cops buscant-les gastes molt de temps que després et fa falta al final de la partida si no n'has trobat cap.

7. Has fet alguna "trampeta"?

Alguna si (je je): En l'època en que es jugava sense increments (amb rellotges analògics) quan et quedava poc temps podies deixar d'apuntar (tot i que el reglament deia que s'havia de fer el possible per anotar les jugades). Estava jo jugant amb menys d'un minut i al meu contrincant n'hi quedaven gairebé cinc, jo vaig deixar d'apuntar i el meu contrincant també, quan em va caure la bandereta em va reclamar el punt. Jo sabia perfectament que no havia arribat a fer les jugades (eren 40 crec), però molest amb el meu rival perquè no apuntava i aprofitant que l'àrbitre no hi estava present li vaig dir que refèssim la partida. Evidentment qui la refeia era ell, jo li deia que no recordava bé les jugades. Davant de l'atenta mirada de l'àrbitre i del meu fill gran es va quedar encallat en una posició, on jo li vaig fer notar que la jugada que proposava no era possible, ja que m'estava deixant una torre. Aleshores l'àrbitre va dir que es seguís

jugant a partir de la posició final que estava totalment guanyada per mi. Davant de les protestes del meu contrincant i veient que l'àrbitre tindria problemes per no estar present en els destrets de temps vaig acceptar fer taules. El més bo de tot és que quan tornàvem cap a casa el meu fill em va dir: i tant que et vas deixar la torre!

8. El millor i el pitjor dels escacs?

El millor és el joc en sí (poder gaudir-lo amb els companys del teu club no té preu). El pitjor, apart dels jugadors desagradables que corren per aquest món, és la deshumanització dels torneigs (sobre tot els dels nens). Per exemple les dobles rondes, haurien d'estar prohibides. La meva manera de protestar-hi és que fins ara mai he jugat un torneig en que es juguen dues partides el mateix dia (excepte els de ràpides és clar)

9. Una anècdota escaquista (millor si és teva)?

Un any estava de vacances al poble de la meva dona. I a una ciutat propera s'hi feia un torneig tipus KO. Ens hi vam apuntar i em va tocar jugar contra el meu fill gran, que llavors devia tenir 12 o 13 anys. La partida es va ajornar i després de dinar jo m'en vaig anar a fer la migdiada i ell es va estar estudiant la posició. A la reanudació em va enganxar com a un pollet. Finalment va guanyar el torneig (menys mal).

10. Alguna escena, pel.lícula... escaquista?

No recordo la pel·lícula, però l'escena s'em va quedar gravada. Un entrenador li diu a un nen que està preparant que resolgui un problema. Posa les peces al tauler i acte seguit d'una arrebolada les llença al terra. Quants de vosaltres trobaríeu la solució?

11. Recomana'ns un llibre i una web

Potser us sorprendrà però per mi hi ha una joia: Gran Ajedrez De A. Alekhine. Es tracta d'un regal, en forma de partides comentades per ell mateix, que el gran campió li va fer com agraïment al Ricardo Aguilera, i aquest en va fer un llibre. Jo tinc la 4ª edició de l'any 82.

En quan a Web, bé jo sempre miro la d'Ajedrez ND. Amb això els joves en saben molt més. Però us en recomanaré una pels que us agradi caminar: elcami.cat

12. Alguna frase feta sobre escacs?

Una del mestre del meu Club l'entranyable Tomàs Barceló: quan té dubtes sobre si és bo o no capturar una peça diu: "*Lo que no mata engreixa*", i és clar se la cruspeix. També em va fer gràcia una que li vaig sentir al GM José Luis Fernández: "

En ajedrez, muchas veces, una gran pensada va seguida de una gran cagada
”.

13. La teva millor partida

No podria dir-ho, però una bona partida d’atac va ser la de l’última ronda del 16è. Open Costa-Brava de l’any 1990 contra en Nemesi Suita i que em va servir per guanyar el torneig.